

gældende Slagterier er blevet uhensigtsmæssigt behandlet, tilskaaret, saltet og sorteret, og som Følge deraf ikke kan henregnes til første Klasses Varer. Tænker man sig sig nu, at saadant daarligt Flæsk skulde forsynes med det samme Mærke som de fineste udsøgte Kvaliteter, siger det sig selv, at Resultatet kun vilde blive aldeles ødelæggende for de sidste uden nogen som helst Gavn (udover en maaske ganske forbigaaende) for de daarlige. Dansk Flæsk sælges i England efter Mærke, idet Sider, der, hvad Konsistens, Form og smukt Udseende angaar, ere udsorterede som de fineste, mærkes for sig selv og sælges til de mest fordringsfulde Købere til tip-top Priser. Hvis det hændte, at en enkelt Side mindre godt Flæsk paa Grund af en Fejltagelse eller Skødesløshed bliver mærket med det paagældende Mærke og pakkes sammen med dette, faar Afsenderen Klager og Reklamationer derover, og Gentagelser kunne bevirke, at man ganske mister Ordrene fra de paagældende Købere. Betydningen af et Mærke er overordentlig stor. Det kan tage mange Aars fortsat Stræben og Paapasselighed at erholde et virkeligt Renommé for sit Mærke, og dette erhverves kun derved, at man uden Hensyn til øjeblikkelig Fordel sørger for den strengeste Kritik ved sine Sorteringer.

Jeg vil som Følge af ovenstaaende tillade mig at foreslaa, at hvis der skal lovgives vedrørende det paagældende Punkt — noget, jeg ikke mener, der for Tiden er nogen Trang til —, Fællesmærket da maa indskrænkes til at bestaa af Ordet „Danmark“ eller „Danish“, hvilke Betegnelser af Konsumenterne ikke ville opfattes som noget „Mærke“, men *kun* som det, der er tilsigtet, nemlig Betegnelsen for Artiklens Oprindelsessted.

Ærbødigt

Aage Heyman,

Indehaver af Firmaet Philip W. Heyman

og

Direktør for A/S De Danske Svineslagterier.